

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 26. 10. 2022 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Trnky a soudců JUDr. Olgy Smrčkové a Mgr. Michala Kubánka v trestní věci obžalovaného [REDACTED], narozeného [REDACTED], a obžalovaných společností [REDACTED] a [REDACTED], vedené pro přečin zkraslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea 1 a 3 tr. zákoníku, o odvoláních obžalovaného [REDACTED] a státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 3. 2022, č.j. 8 T 105/2021-2715,

takto:

I.

K odvolání státního zástupce se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu částečně zrušuje, a to ve výrocích o trestech uveřejnění rozsudku, které byly uloženy obžalovaným společností [REDACTED] a [REDACTED].

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaným společností [REDACTED] a [REDACTED] se podle § 254 odst. 1, § 68 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 15 odst. 1 písm. c), § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ukládá peněžitý trest v rozsahu 20 denních sazeb při jedné denní sazbě 1 000 Kč, tj. celkem ve výši 20 000 Kč u každé z takto obžalovaných společností.

II.

Odvolání obžalovaného [REDACTED] se podle § 256 tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 3. 2022, č.j. 8 T 105/2021-2715, bylo rozhodnuto následovně:

obž. [redacted]
 nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted]
 obž. společnost [redacted]
 IČ: [redacted] se sídlem [redacted]
 obž. společnost [redacted]
 IČ: [redacted] se sídlem [redacted]

jsou vinni, že

I. obž. [redacted]

1. v Českých Budějovicích, Lišově, popřípadě jinde, jako jednatel a společník společnosti [redacted], IČO: [redacted], sídlem [redacted], PSC [redacted] (dále jen „[redacted]“), s celkovým obchodním podílem ve výši 70 % při vědomí povinností vyplývajících z § 9 a § 31 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v tehdy platném znění, se záměrem zatajit účetní evidenci společnosti [redacted], znemožnit tak zjištění její ekonomické situace, plnění jejích daňových povinností, uspokojení pohledávek jejích věřitelů a zhabit se odpovědnosti za plnění jejích závazků, dne 17. 4. 2018 v Lišově na valné hromadě společnosti [redacted], kterou svolal a již se zúčastnil jako jediný ze společníků společnosti [redacted], docílil svými hlasy na valné hromadě přijetí rozhodnutí, jímž byl odvolán z funkce jednatele společnosti [redacted] a novým jednatelem byl zvolen [redacted], nar. [redacted], když zároveň téhož dne 17. 4. 2018 uzavřel jako převodce s [redacted] jako nabyvatelem smlouvu o převodu kmenových listů, kterou na [redacted] převedl celý svůj podíl ve společnosti [redacted] v celkové výši 70 %, přičemž k přijetí funkce jednatele společnosti [redacted] a nabytí podílu na této společnosti přesvědčil [redacted] za úplaty 10.000 Kč, přestože si byl vědom skutečnosti, že [redacted] je k výkonu funkce statutárního orgánu společnosti [redacted] odborně nezpůsobilý, v podnikání v příslušném oboru nezkušený, že nemá skutečný zájem o faktický výkon funkce jednatele a podnikatelskou činnost společnosti [redacted] a že nebude řádně plnit povinnosti vyplývající z funkce jednatele společnosti, včetně povinností vyplývajících z § 195 a 196 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění pozdějších předpisů, tedy že nezajistí řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, archivaci evidence a účetnictví a nesplní povinnosti vyplývající z § 7 až 9 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, kdy účetnictví společnosti [redacted] jako dosavadní jediný jednatel společnosti [redacted] [redacted] jako novému jednateři nepředal, ponechal si je a naložil s ním blíž neznámým způsobem, přičemž tímto jednáním znemožnil reálné zjištění ekonomické situace společnosti pro účely vymožení pohledávek věřitelů a obrozil tak jejich majetková práva, a to konkrétně těchto věřitelů:

- [redacted], IČO: [redacted], se sídlem [redacted], [redacted], s pohledávkou ve výši 23.595 Kč,
- Avery s.r.o., IČO: 281 15 988, se sídlem Vodňanská 1038, 370 11, České Budějovice, s pohledávkou ve výši 10.570 Kč,
- BONUM-REPRO s.r.o., IČO: 625 26 286, se sídlem Třída národní svobody 29, 397 01, Písek, s pohledávkou ve výši 6.643 Kč,
- Discovery - CB s.r.o., IČO: 281 32 254, se sídlem Bělehradská 568, 120 00 Praha, s pohledávkou ve výši 118.561 Kč,
- FCC České Budějovice, s.r.o., IČO: 251 71 941, se sídlem Dolní 876, 370 04, České Budějovice, s pohledávkou ve výši 9.100 Kč,
- Hagleitner Hygiene Česko s.r.o., IČO: 271 40 237, se sídlem Komerční 465, 251 01, Říčany u Prahy, s pohledávkou ve výši 29.215 Kč,
- Hrdlička Consulting s.r.o., IČO: 281 43 264, se sídlem K rybníku 403, 373 71, ADAMOV, s pohledávkou ve výši 35.090 Kč,
- Kofola a.s., IČO: 277 67 680, se sídlem Za drabou 165, 794 01, Krnov, s pohledávkou ve výši 237.189 Kč,
- LV Agency s.r.o., IČO: 280 72 341, se sídlem Dubné 148, 373 84, Dubné, s pohledávkou ve výši 10.285 Kč,
- Media Consult s.r.o., IČO: 251 88 500, se sídlem B. Němcové 12, 370 01, České Budějovice, s pohledávkou ve výši 6.050 Kč,
- PEPSICO CZ s.r.o., IČO: 485 87 354, se sídlem Kolbenova 510, 190 00, Praha, s pohledávkou ve výši 297.355 Kč,
- Pivovary Staropramen s.r.o., IČO: 242 40 711, se sídlem Nádražní 84, 150 00, Praha 5, s pohledávkou ve výši 13.641,92 Kč,
- SoftINES, s.r.o., IČO: 280 76 818, se sídlem Tovární 197, 381 01, Český Krumlov, s pohledávkou ve výši 28.201 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

- VRTAL s.r.o., IČO: 263 03 493, se sídlem Znojemska 5433, 586 01, Jihlava, s pohledávkou 58.773 Kč,
- Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČO: 411 97 518, se sídlem Orlická 2020, 130 00, Praha, s pohledávkou ve výši 2.403 Kč,

a současně tímto jednáním obrozil řádné a včasné vyměření daně z příjmů právnických osob a daně z přidané hodnoty, k nimž byla společnost [redacted] povinna, neboť v důsledku jeho jednání nemohlo být a nebylo společností [redacted] podáno daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018 a 2019 a daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíční zdaňovací období květen až září 2019, přičemž další povinnost podat daňové přiznání nevznikla z důvodu zrušení registrace k dani z přidané hodnoty k datu 21. 9. 2019 z moci úřední,

2. v Českých Budějovicích, Lišově, popřípadě jinde, jako jednatel a společník společnosti [redacted], IČO: [redacted], se sídlem [redacted], PSČ [redacted] (dále jen „společnost [redacted]“) s celkovým obchodním podílem ve výši 70 % při vědomí povinnosti vyplývajících z § 9 a § 31 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v tehdy platném znění, se záměrem zatajit účetní evidenci společnosti [redacted], znemožnit tak zjištění její ekonomické situace, plnění jejích daňových povinností, uspokojení pohledávek jejích věřitelů a zbavit se odpovědnosti za plnění jejích závazků, dne 17. 4. 2018 v Lišově na valné hromadě společnosti [redacted], kterou svolal a již se zúčastnil jako jediný ze společníků společnosti [redacted], docílil svými blasy na valné hromadě přijetí rozhodnutí, jímž byl odvolán z funkce jednatele společnosti [redacted] a novým jednatelem byl zvolen [redacted], nar. [redacted], a následně dne 21. 1. 2019 uzavřel jako převodce s [redacted] jako nabyvatelem smlouvou o převodu obchodního podílu, kterou na [redacted] převedl celý svůj podíl ve společnosti [redacted] v celkové výši 70 %, přičemž k přijetí funkce jednatele společnosti [redacted] a nabytí podílu na této společnosti přesvědčil [redacted] za úplatu 10.000 Kč, přestože si byl vědom skutečnosti, že [redacted] je k výkonu funkce statutárního orgánu společnosti [redacted] odborně nezpůsobilý, v podnikání v příslušném oboru nezkušený, že nemá skutečný zájem o faktický výkon funkce jednatele a podnikatelskou činnost společnosti [redacted] a že nebude řádně plnit povinnosti vyplývající z funkce jednatele společnosti, včetně povinností vyplývajících z § 195 a 196 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění pozdějších předpisů, tedy že nezajistí řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, archivaci evidence a účetnictví a nesplní povinnosti vyplývající z § 7 až 9 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, kdy účetnictví společnosti [redacted] jako dosavadní jediný jednatel společnosti [redacted] jako novému jednatele nepředal, ponechal si je a naložil s ním blíže nezjištěným způsobem, přičemž tímto jednáním znemožnil reálné zjištění ekonomické situace společnosti pro účely vymožení pohledávek věřitelů a obrozil tak jejich majetková práva, a to konkrétně těchto věřitelů:

- Hrdlička Consulting s.r.o., IČO 281 43 264, se sídlem K rybníku 403, 373 71, Adamov, s pohledávkou ve výši 25.894 Kč,
- NECOSS s.r.o., IČO 260 74 915, se sídlem Ant. Barcala 1446, 370 05, České Budějovice, s pohledávkou ve výši 108.315 Kč,
- TAEKWON-DO FIGHT CLUB z.s., IČO 227 36 077, se sídlem Alešova 293, 370 01, České Budějovice, s pohledávkou ve výši 15.000 Kč,

a současně tímto jednáním obrozil řádné a včasné vyměření daně z příjmů právnických osob a daně z přidané hodnoty, k nimž byla společnost [redacted] povinna, neboť v důsledku jeho jednání nemohlo být a nebylo za společnost [redacted] podáno daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018, protože byla daň z příjmů za rok 2018 vyměřena z moci úřední dle údajů uváděných v daňových přiznáních k dani z přidané hodnoty ve výši 67.070 Kč, nemohlo být a nebylo za společnost [redacted] podáno daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2019 a daňová přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíční zdaňovací období leden až listopad 2019, přičemž další povinnost podat daňové přiznání nevznikla z důvodu zrušení registrace k dani z přidané hodnoty k datu 18. 11. 2019 z moci úřední;

II. obž. společnost [redacted]

jednáním svého statutárního orgánu – jednatele [redacted], nar. [redacted], spočívajícím v tom, že v Českých Budějovicích, Lišově, popřípadě jinde, jako jednatel a společník společnosti [redacted] s celkovým obchodním podílem ve výši 70 % při vědomí povinností vyplývajících z § 9 a § 31 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v tehdy platném znění, se záměrem zatajit účetní evidenci společnosti [redacted], znemožnit tak zjištění její ekonomické situace, plnění jejích daňových povinností, uspokojení pohledávek jejích věřitelů a zbavit se odpovědnosti za plnění jejích závazků, dne 17. 4. 2018 v Lišově na valné hromadě společnosti [redacted], kterou svolal a již se zúčastnil jako jediný ze společníků společnosti [redacted], docílil svými blasy na valné hromadě přijetí rozhodnutí, jímž byl odvolán z funkce jednatele společnosti [redacted] a novým jednatelem byl zvolen [redacted], nar. [redacted], když zároveň téhož dne 17. 4. 2018 uzavřel jako převodce s [redacted] jako nabyvatelem smlouvou o převodu kmenových listů, kterou na [redacted] převedl celý svůj podíl ve společnosti [redacted] v celkové výši 70 %, přičemž k přijetí funkce jednatele společnosti [redacted] a nabytí podílu na této společnosti přesvědčil [redacted] za úplatu 10.000 Kč, přestože si byl vědom skutečnosti, že [redacted] je k výkonu funkce statutárního orgánu společnosti [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

██████████ odborně nezpůsobilý, v podnikání v příslušném oboru nezkušený, že nemá skutečný zájem o faktický výkon funkce jednatele a podnikatelskou činnost společnosti ██████████ a že nebude řádně plnit povinnosti vyplývající z funkce jednatele společnosti, včetně povinností vyplývajících z § 195 a 196 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění pozdějších předpisů, tedy že nezajistí řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, archivaci evidence a účetnictví a nesplní povinnosti vyplývající z § 7 až 9 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, kdy účetnictví společnosti ██████████ jako dosavadní jediný jednatel společnosti ██████████ jako novému jednateři nepředal, ponechal si je a naložil s ním blíže nezjištěným způsobem, přičemž toto jednání bylo činěno v zájmu společnosti ██████████. znemožnila reálné zjištění své ekonomické situace pro účely vymožení pohledávek věřitelů a obrozila tak jejich majetková práva, a to konkrétně těchto věřitelů:

- ██████████, IČO: ██████████, se sídlem ██████████, s pohledávkou ve výši 23.595 Kč,
- Aremy s.r.o., IČO: 281 15 988, se sídlem Vodňanská 1038, 370 11, České Budějovice, s pohledávkou ve výši 10.570 Kč,
- BONUM-REPRO s.r.o., IČO: 625 26 286, se sídlem Třída národní svobody 29, 397 01, Písek, s pohledávkou ve výši 6.643 Kč,
- Discovery - CB s.r.o., IČO: 281 32 254, se sídlem Bělehradská 568, 120 00 Praha, s pohledávkou ve výši 118.561 Kč,
- FCC České Budějovice, s.r.o., IČO: 251 71 941, se sídlem Dolní 876, 370 04, České Budějovice, s pohledávkou ve výši 9.100 Kč,
- Hagleitner Hygiene Česko s.r.o., IČO: 271 40 237, se sídlem Komerční 465, 251 01, Říčany u Prahy, s pohledávkou ve výši 29.215 Kč,
- Hrdlička Consulting s.r.o., IČO: 281 43 264, se sídlem K rybníku 403, 373 71, ADAMOV, s pohledávkou ve výši 35.090 Kč,
- Kofola a.s., IČO: 277 67 680, se sídlem Za drabou 165, 794 01, Krnov, s pohledávkou ve výši 237.189 Kč,
- LV Agency s.r.o., IČO: 280 72 341, se sídlem Dubné 148, 373 84, Dubné, s pohledávkou ve výši 10.285 Kč,
- Media Consult s.r.o., IČO: 251 88 500, se sídlem B. Němcové 12, 370 01, České Budějovice, s pohledávkou ve výši 6.050 Kč,
- PEPSICO CZ s.r.o., IČO: 485 87 354, se sídlem Kolbenova 510, 190 00, Praha, s pohledávkou ve výši 297.355 Kč,
- Pivovary Staropramen s.r.o., IČO: 242 40 711, se sídlem Nádražní 84, 150 00, Praha 5, s pohledávkou ve výši 13.641,92 Kč,
- SoftINES, s.r.o., IČO: 280 76 818, se sídlem Tovární 197, 381 01, Český Krumlov, s pohledávkou ve výši 28.201 Kč,
- VRTAL s.r.o., IČO: 263 03 493, se sídlem Znojemská 5433, 586 01, Jihlava, s pohledávkou 58.773 Kč,
- Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČO: 411 97 518, se sídlem Orlická 2020, 130 00, Praha, s pohledávkou ve výši 2.403 Kč,

a současně tímto jednáním obrozila řádné a včasné vyměření daně z příjmů právnických osob a daně z přidané hodnoty, k nimž byla společnost ██████████ povinná, neboť v důsledku jejího jednání nemohlo být a nebylo společností ██████████ podáno daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018 a 2019 a daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíční zdaňovací období květen až září 2019, přičemž další povinnost podat daňové přiznání nevznikla z důvodu zrušení registrace k dani z přidané hodnoty k datu 21. 9. 2019 z moci úřední,

III. obž. společnost ██████████

jednáním svého statutárního orgánu – jednatele ██████████, nar. ██████████, spočívajícím v tom, že v Českých Budějovicích, Lišově, popřípadě jinde, jako jednatel a společník společnosti ██████████ s celkovým obchodním podílem ve výši 70 % při vědomí povinností vyplývajících z § 9 a § 31 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v tehdy platném znění, se záměrem zatajit účetní evidenci společnosti ██████████, znemožnit tak zjištění její ekonomické situace, plnění jejích daňových povinností, uspokojení pohledávek jejích věřitelů a zhabvat se odpovědnosti za plnění jejích závazků, dne 17. 4. 2018 v Lišově na valné hromadě společnosti ██████████, kterou svolal a již se zúčastnil jako jediný ze společníků společnosti ██████████, docílil svými blasy na valné hromadě přijetí rozhodnutí, jímž byl odvolán z funkce jednatele společnosti ██████████ a novým jednatelem byl zvolen ██████████, nar. ██████████, a následně dne 21. 1. 2019 uzavřel jako převodce s ██████████ jako nabyvatelem smlouvu o převodu obchodního podílu, kterou na ██████████ převedl celý svůj podíl ve společnosti ██████████ v celkové výši 70 %, přičemž k přijetí funkce jednatele společnosti ██████████ a nabytí podílu na této společnosti přesvědčil ██████████ za úplatu 10.000 Kč, přestože si byl vědom skutečnosti, že ██████████ je k výkonu funkce statutárního orgánu společnosti ██████████ odborně nezpůsobilý, v podnikání v příslušném oboru nezkušený, že nemá skutečný zájem o faktický výkon funkce jednatele a podnikatelskou činnost společnosti ██████████ a že nebude řádně plnit povinnosti vyplývající z funkce jednatele společnosti, včetně povinností vyplývajících z § 195 a 196 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění pozdějších předpisů, tedy že nezajistí řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, archivaci evidence a účetnictví a nesplní povinnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

vyplývající z § 7 a § 9 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, kdy účetnictví společnosti [redacted] jako dosavadní jediný jednatel společnosti [redacted] jako novému jednateři nepředal, ponechal si je a naložil s ním blíže nezjištěným způsobem, přičemž toto jednání bylo činěno v zájmu společnosti [redacted], znemožnila reálné zjištění své ekonomické situace pro účely vymožení pohledávek věřitelů a obrozila tak jejich majetková práva, a to konkrétně těchto věřitelů:

- Hrdlička Consulting s.r.o., IČO 281 43 264, se sídlem K rybníku 403, 373 71, Adamov, s pohledávkou ve výši 25.894 Kč,
- NECOSS s.r.o., IČO 260 74 915, se sídlem Ant. Barcala 1446, 370 05, České Budějovice, s pohledávkou ve výši 108.315 Kč,
- TAEKWON-DO FIGHT CLUB z.s., IČO 227 36 077, se sídlem Alešova 293, 370 01, České Budějovice, s pohledávkou ve výši 15.000 Kč,

a současně tímto jednáním obrozila řádné a včasné vyměření daně z příjmů právnických osob a daně z přidané hodnoty, k nimž byla společnost [redacted] povinna, neboť v důsledku jejího jednání nemohlo být a nebylo za společnost [redacted] podáno daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018, protože byla daň z příjmů za rok 2018 vyměřena z moci úřední dle údajů uváděných v daňových přiznáních k dani z přidané hodnoty ve výši 67.070 Kč, nemohlo být a nebylo za společnost [redacted] podáno daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2019 a daňová přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíční zdaňovací období leden až listopad 2019, přičemž další povinnost podat daňové přiznání nevznikla z důvodu zrušení registrace k dani z přidané hodnoty k datu 18. 11. 2019 z moci úřední,

tedy

obž. [redacted]

ad I. bod 1.

nevedl účetní knihy, zápisy a jiné doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku nebo k jejich kontrole, ač k tomu byl podle zákona povinen, nebo takové účetní knihy, zápisy nebo jiné doklady zatajil a obrozil tak majetková práva jiného a včasné a řádné vyměření daně,

ad I. bod 2.

nevedl účetní knihy, zápisy a jiné doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku nebo k jejich kontrole, ač k tomu byl podle zákona povinen, nebo takové účetní knihy, zápisy nebo jiné doklady zatajil a obrozil tak majetková práva jiného a včasné a řádné vyměření daně,

obž. společnost [redacted]

ad II.

nevedla účetní knihy, zápisy a jiné doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku nebo k jejich kontrole, ač k tomu byla podle zákona povinna, nebo takové účetní knihy, zápisy nebo jiné doklady zatajila a obrozila tak majetková práva jiného a včasné a řádné vyměření daně,

obž. společnost [redacted]

ad III.

nevedla účetní knihy, zápisy a jiné doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku nebo k jejich kontrole, ač k tomu byla podle zákona povinna, nebo takové účetní knihy, zápisy nebo jiné doklady zatajila a obrozila tak majetková práva jiného a včasné a řádné vyměření daně,

čímž spáchali

obž. [redacted]

ad I. bod 1.

přechín zkraslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea první a třetí trestního zákoníku,

ad I. bod 2.

přechín zkraslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea první a třetí trestního zákoníku,

obž. společnost [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

ad II.

přechín zkraslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea první a třetí trestního zákoníku za použití § 7 a § 8 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů,

obž. společnost [redacted]

ad III.

přechín zkraslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea první a třetí trestního zákoníku za použití § 7 a § 8 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů

a odsuzují se

obž. [redacted]

za tuto trestnou činnost a zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zčásti ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, přechín porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 10.9.2020, č.j.: 1 T 47/2019-924, pravomocným dne 15.10.2020, přechín omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterým byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.9.2019, č.j.: 6 T 8/2019-820,

dle § 175 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců.**

Podle § 84, § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 60 měsíců za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.**

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku je obžalovaný povinen během zkušební doby vést řádný život a podle svých sil ubravit škodu, kterou trestnými činy způsobil.

Podle § 67 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest v rozsahu ve výměře 600 denních sazeb ve výši 1.000,-Kč, celkem tedy ve výměře 600.000,-Kč.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obviněnému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech v trvání **4 (čtyř) let.**

Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 10.9.2020, č.j.: 1 T 47/2019-924, pravomocného dne 15.10.2020, rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.9.2019, č.j.: 6 T 8/2019-820, pravomocného dne 18.6.2020, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, ke níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obž. společnost [redacted]

podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 15 odst. 1 písm. i), § 23 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob, **k trestu uveřejnění rozsudku,** který spočívá v tom, aby na své náklady uveřejnila do 3 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí v regionálním tisku a na internetovém zpravodajském portálu pro region Jihočeského kraje jeho následující část: „Obchodní společnost [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted], byla rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.3.2022, sp. zn. 8 T 105/2021, uznána vinnou přechínem zkraslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea první a třetí tr. zákoníku za použití § 7 a § 8 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, který spáchala jednáním svého statutárního orgánu – jednatele [redacted], který jako dosavadní jediný jednatel nepředal účetnictví společnosti novému jednateři, ponechal si je a naložil s ním blíže nezjištěným způsobem, čímž bylo znemožněno reálné zjištění ekonomické situace společnosti pro účely vymožení pohledávek věřitelů a byla tak obročena majetková práva celkem 15 věřitelů s pohledávkami v celkové výši 886.671,92 Kč a současně obročila řádné a včasné vyměření daně z příjmů právnických osob a daně z přidané hodnoty, neboť v důsledku jejího jednání nemohlo být a nebylo podáno daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018 a 2019 a daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíční zdaňovací období květen až září 2019, za což jí byl uložen trest uveřejnění rozsudku.“

obž. společnost [redacted]

podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 15 odst. 1 písm. i), § 23 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob, **k trestu uveřejnění rozsudku,** který spočívá v tom, aby na své náklady uveřejnila do 3 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí v regionálním tisku a na internetovém zpravodajském portálu pro region Jihočeského kraje jeho následující část: „Obchodní společnost [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted], byla rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.3.2022, sp. zn. 8 T 105/2021, uznána vinnou přechínem zkraslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea první a třetí tr. zákoníku za použití § 7 a § 8 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, který spáchala jednáním svého statutárního orgánu – jednatele [redacted], který jako dosavadní jediný jednatel nepředal účetnictví společnosti novému jednateři, ponechal si je a naložil s ním blíže nezjištěným způsobem, čímž bylo znemožněno reálné zjištění

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

ekonomické situace společnosti pro účely vymožení pohledávek věřitelů a byla tak obrožena majetková práva celkem 3 věřitelů s pohledávkami v celkové výši 149.209,-Kč a současně obrožila řádné a včasné vyměření daně z příjmů právnických osob a daně z přidané hodnoty, neboť v důsledku jejího jednání nemohlo být a nebylo společnosti podáno daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018 a 2019 a daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíční zdaňovací období leden až listopad 2019, za což jí byl uložen trest uveřejnění rozsudku.“

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená společnost Discovery - CB s.r.o., IČO: 281 32 254, se sídlem Bělehradská 568, 120 00 Praha, odkazuje se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání jednak obžalovaný [REDAKCE] a jednak státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích. Obžalovaný [REDAKCE] prostřednictvím svých obhájců namítl, že byl uznán vinným skutkem, který podle jeho názoru není trestným činem a který mu ani nebyl kladen za vinu v podané obžalobě. Obžalobou mu původně bylo kladeno za vinu, že měl se záměrem zatajení naložit s účetnictvím blíže nezjištěným způsobem, nicméně nakonec byl odsouzen za to, že měl převést obchodní společnost na osobu, o které věděl, že účetnictví vést nebude. Nebylo prokázáno, že obžalovaný převedl společnost na [REDAKCE] se záměrem znemožnit vedení účetnictví. I kdyby tomu tak bylo, tak takové jednání není znakem skutkové podstaty a obžalovaný za ně nemůže být trestně odpovědný. Pokud okresní soud dospěl k závěru, že [REDAKCE] měl být tzv. bílý kuň, tak je nutno poukázat na to, že rozsudek okresního soudu je v rozporu s judikaturou Nejvyššího soudu, která se zabývala případy, kdy mělo být jednání převedeno právě na tzv. bílého koně, přičemž Nejvyšší soud dospěl k závěru, že takové jednání není trestné a nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku. S poukazem na skutkovou větu obsaženou ve výroku napadeného rozsudku obžalovaný namítl, že naložení s účetnictvím tzv. „blíže nezjištěným způsobem“ není pojmovým znakem skutkové podstaty trestného činu a nejedná se tedy o jednání, jež by bylo zákonem kvalifikováno jako protiprávní či snad dokonce trestné. Zákon předpokládá nevedení účetních knih, nebo uvedení nepravdivých údajů v účetních knihách nebo změnění, poškození, zničení či zatajení účetních knih. Obžalovaný se takovýchto jednání nedopustil. Nebylo prokázáno, že by účetnictví zatajil či poškodil a nebyl za to ani odsouzen napadeným rozsudkem. Byl odsouzen za to, že měl přesvědčit [REDAKCE], aby se stal jednatelem, přičemž je dovozováno, že měl vědět, že [REDAKCE] je osobou odborně nezpůsobilou a v podnikání nezkušenou a nebude účetnictví vést. Soud prvního stupně v tomto směru zcela nepřipustně rozšířil trestnost jednání, které zákon jako trestné neklasifikuje. Porušil tak zásadu spočívající v tom, že nikdo nemůže být stíhán jinak, než za zákonných důvodů a způsobem, který stanoví zákon. Pokud okresní soud dospěl k závěru, že obžalovaný měl [REDAKCE] přesvědčit k tomu, aby účetnictví zatajil, jednalo by se v takovém případě o návod spočívající ve snaze vzbudit v [REDAKCE] rozhodnutí spáchat trestný čin podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku. Vzhledem k tomu, že [REDAKCE] nebyl trestně stíhán a ani tedy nebyl uznán vinným, že by takový trestný čin spáchal, mohlo se nanejvýš jednat o nezdařený pokus. V takovém případě lze podle konstantní judikatury Nejvyššího soudu posoudit takto zjištěné jednání pouze jako přípravu trestného činu. V této souvislosti obžalovaný poukázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2017 sp.zn. 5 Tdo 1029/2017. Okresní soud porušil i zásadu in dubio pro reo, neboť se zaměřil jen na vyvracení jednotlivých bodů obhajoby, namísto toho, aby řádně zjistil skutkový stav. Další skutečnosti uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí nebyly v rámci trestního řízení prokázány. Například nebyla prokázána subjektivní stránka obžalovaného, tedy že by jednal se záměrem zatajení účetních knih. Je otázkou, na základě jakých důkazů dospěl okresní soud k závěru, že obžalovaný dobře věděl, že se [REDAKCE] nebude starat ani o podávání daňových přiznání a další osud obou obžalovaných společností mu bude lhostejný. Obžalovaný totiž naopak předpokládal, že [REDAKCE] účetnictví povede a bude si plnit své zákonné povinnosti jednatele. I kdyby tomu tak nebylo, nejednalo by se o trestné jednání obžalovaného, neboť takové jednání není klasifikováno jako trestné, přichází v úvahu nanejvýš trestní odpovědnost [REDAKCE]. Byl to

právě [REDAKCE], kdo zanedbal své zákonné povinnosti a mohl tak znemožnit reálné zjištění ekonomické situace společnosti a ohrozit řádné a včasné vyměření daně. Obžalovaný nebyl osobou, která by ze zákona měla povinnost vést účetnictví, neboť nemohl být objektivně ani odpovědný za vedení účetnictví v době, kdy jednatelem nebyl. Nebylo ani prokázáno, že obžalovaný měl přesvědčit [REDAKCE] k výkonu funkce jednatele. Sám [REDAKCE] se vyjádřil tak, že funkci jednatele převzal dobrovolně, nikdo jej k tomu nenutil a dokonce potvrdil, že mu obžalovaný všechny skutečnosti týkající se převodu společnosti vysvětlil, avšak tento si je již bohužel nepamatuje. Pokud se jedná o předání účetnictví [REDAKCE], tak dne 17. 4. 2018 se konala valná hromada obou společností, [REDAKCE] byl na této valné hromadě předán přehled závazků a pohledávek společnosti [REDAKCE], což uvedl ve své výpovědi obžalovaný a rovněž svědkyně [REDAKCE]. Důvodem, proč nebylo [REDAKCE] předáno i účetnictví společnosti [REDAKCE] byla skutečnost, že v té době ještě účetnictví nebylo účetní společností Hrdlička Consulting, s.r.o. připraveno, neboť toto bylo účetní společností předáno zpět až v květnu roku 2018. Vzhledem k tomu nemohlo být účetnictví [REDAKCE] předáno. Omylem z důvodu administrativního pochybení bylo v předávacím protokole nesprávně uvedeno, že bude předáno účetnictví společnosti. Předávací protokol připravovala tehdejší asistentka obžalovaného paní [REDAKCE], která při jeho přípravě postupovala podle vzorů, jež si stáhla na internetu. Pokud se jedná o fyzické účetnictví spol. [REDAKCE] toto mělo být [REDAKCE] předáno v Hluboké nad Vltavou [REDAKCE]. Došlo však k odcizení účetnictví z korby automobilu, což bylo obratem ještě téhož dne nahlášeno Policii ČR. Pokud okresní soud dospívá k závěru, že obhajoba přinejmenším ve vztahu k odcizení účetnictví je nevěrohodná a je narušena nepřesnostmi ve výpovědích tak je nutno opět poukázat na zásadu in dubio pro reo, když nelze hodnotit to, zda byla vyvrácena obhajoba či nikoliv, ale zda byl zjištěn řádně skutkový stav. Pokud má soud pochybnosti, měl rozhodnout ve prospěch obžalovaného. V další části písemného vyhotovení odvolání obžalovaný poukázal na závěry vyplývající z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 3. 2017, sp.zn. 5 Tdo 1425/2016. Dovodil, že Nejvyšší soud konstantně zaujímá závěr, že samotné převedení jednatelství na osobu nemající zájem o faktické vedení účetnictví, nenaplňuje skutkovou podstatu trestného činu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění. Ani závěr soudu, jenž uznal obžalovaného vinným podle § 254 odst. 1 alinea první i třetí tr. zákoníku nemůže obstát, neboť jak konstatoval i Nejvyšší soud, tak tento závěr pouze vypovídá o tom, že ani soud prvního stupně si nebyl s jistotou vědom, jaké postavení vlastně měl obžalovaný ve vztahu k účetnictví uvedených společností. V závěru svého odvolání obžalovaný [REDAKCE] navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl tak, že jej zproští obžaloby.

3. Státní zástupce podal odvolání v neprospěch obžalovaných právnických osob. Konstatoval znění okresním soudem použitých ustanovení zákona se závěrem, že obžalovaným společností bylo uloženo, aby každá na své náklady uveřejnila do tří měsíců od právní moci rozsudku v regionálním tisku a na internetovém zpravodajském portálu pro region Jihočeského kraje, konkrétně vymezené části rozsudku týkající se té které z obžalovaných společností.
4. Podle názoru státního zástupce nebyly pro uložení takového trestu splněny podmínky podle § 23 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů (dále jen TOPO). Podle věty první posledně citovaného ustanovení může soud uložit trest uveřejnění rozsudku, je-li třeba veřejnost seznámit s odsuzujícím rozsudkem, zejména vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu, anebo vyžaduje-li to zájem na ochraně bezpečnosti lidí nebo majetku, popř. společnosti. Komentářová literatura k předmětnému ustanovení uvádí, že potřeba seznámit veřejnost s odsuzujícím rozsudkem je dána buď proto, že je to nutné vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu spáchaného právnickou osobou, takže půjde o případy trestných činů, které se týkají významných veřejných zájmů, širokého okruhu jiných právnických osob nebo obyvatel, pokud byly tyto trestné činy spáchány ve větším rozsahu, byly jimi způsobeny rozsáhlejší nebo škodlivější následky nebo vzbudily větší ohlas u široké veřejnosti

s ohledem na charakter trestných činů obžalovaných (jde v daném společenském segmentu o poměrně běžnou, jakkoli typově relativně závažnou kriminalitu) malý okruh osob, jejichž zájmy byly těmito činy dotčeny, zanedbatelný dopad trestné činnosti obžalovaných na veřejnost, malý rozsah trestné činnosti a výši způsobené škody, nelze uložení trestu uveřejnění věci považovat za přiléhavé, a to pro nesplnění podmínek podle § 23 odst. 1 TOPO. Obě obžalované společnosti jsou v současné době bez statutárních orgánů, nemají žádné zaměstnance a s ohledem na důsledky postižení podílů [REDAKCE] exekučními příkazy, neexistuje osoba, která by mohla zajistit splnění povinnosti obžalovaných vyplývajících z uložených trestů. Nakonec je třeba podotknout, že součástí trestu uveřejnění rozsudku je i určitý finanční postih, neboť obviněná právnická osoba je povinna uhradit náklady spojené s uveřejněním rozsudku či jeho části. V neprospěch obžalovaných je odvolání podáváno proto, že okresní soud v rámci úvah o trestech, které by formálně bylo možno obžalovaným uložit, v odůvodnění rozsudku zmínil vedle nakonec uloženého trestu uveřejnění rozsudku též trest peněžitý, který byl navrhován státním zástupcem, přičemž s ohledem na postavení obou druhů trestů ve výčtu obsaženém v § 15 odst. 1 TOPO je třeba na trest peněžitý pohlížet jako na trest přísnější, než je trest uveřejnění rozsudku. Státní zástupce v závěru svého opravného prostředku navrhl, aby Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu zrušil napadený rozsudek, a to ve výroku o trestu uloženém obžalované [REDAKCE] a ve výroku o trestu uloženém obžalované [REDAKCE], neboť v této části rozsudku bylo porušeno ustanovení trestního zákona a aby podle § 259 odst. 3 tr. řádu ve vazbě na ustanovení § 259 odst. 4 tr. řádu ve věci sám rozhodl rozsudkem tak, že obžalované [REDAKCE] uložil peněžitý trest v rozsahu 20 denních sazeb, když jedna denní sazba činí 1 000 Kč, což celkem činí 20 000 Kč a obžalované [REDAKCE] uloží peněžitý trest v rozsahu 20 denních sazeb, když jedna denní sazba činí 1 000 Kč, což je celkem 20 000 Kč.

5. *Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.*
6. Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost všech citovanými odvoláními napadených výroků rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, jež napadeným částem rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vad vytýkaných v podaných opravných prostředcích. Poté dospěl k následujícím závěrům.
7. Především je třeba konstatovat, že řízení předcházející vyhlášení napadeného rozsudku nebylo zatíženo žádnými podstatnými procesními vadami, pro které by předmětný rozsudek nemohl bez dalšího obstát a byl by dán důvod pro jeho zrušení ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Okresní soud provedl při hlavním líčení v souladu s procesními předpisy veškeré stěžejní důkazy opatřené zákonným způsobem již v přípravném řízení. Ani odvolací soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, nedospěl k závěru, že by snad ve věci bylo potřeba některé důkazy z hlediska objasnění stíhaných skutků opakovat nebo že by přicházela v úvahu reálná možnost provést ve věci ještě některé nové důkazy, které by mohly signalizovat možnost bližšího objasnění skutků. Ostatně ani odvolatelé se nedomáhají doplnění dokazování či opakování provedených důkazů. Státní zástupce napadá výroky o uložených trestech a obžalovaný [REDAKCE] polemizuje se skutkovými závěry okresního soudu, jež učinil po zhodnocení

provedených důkazů, a dále především s úvahami soudu prvního stupně ohledně právního posouzení zjištěného skutkového stavu.

8. Lze konstatovat, že okresní soud si provedeným dokazováním vytvořil dostatečné předpoklady pro řádné hodnocení důkazů, které by odpovídalo ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. Ve smyslu posledně citovaného zákonného ustanovení soud hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
9. Ve smyslu § 125 odst. 1 tr. řádu je soud povinen v odůvodnění rozsudku zejména stručně vyložit, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Jestliže byly do rozsudku pojaty další výroky, je třeba je rovněž odůvodnit.
10. Odvolací soud dospěl k závěru, že okresní soud postupoval v souladu s posledně citovanými zákonnými ustanoveními. V odůvodnění svého rozhodnutí především dostatečně podrobným a výstižným způsobem popsal obsah všech při hlavním líčení provedených důkazů. Následně v odůvodnění rozsudku od strany 26 do strany 32 přehledně rozvedl své úvahy při hodnocení provedených důkazů, rozvedl, na základě jakých důkazů a skutečností považuje obhajobu obžalovaného [REDAKCE] za vyvrácenou.
11. Odvolací soud musí konstatovat, že jeho povinností je na základě podaného opravného prostředku přezkoumat, zda skutková zjištění nalézacího soudu jsou jasná a úplná, zda se při hodnocení důkazů vypořádal logicky se všemi skutečnostmi významnými pro rozhodnutí. Jestliže zjistí, že soud prvního stupně tak učinil, nemá důvod do napadeného rozhodnutí, do jím učiněných skutkových závěrů zasahovat. Z hlediska rozhodnutí odvolacího soudu je významné rovněž ust. § 263 odst. 7 tr. řádu, podle kterého může odvolací soud změnit nebo doplnit skutková zjištění pouze na podkladě důkazů, které byly provedeny ve veřejném zasedání před odvolacím soudem. Takovéto důkazy je odvolací soud povinen hodnotit v návaznosti na důkazy provedené soudem prvního stupně v hlavním líčení. Ve smyslu věty druhé posledně citovaného zákonného ustanovení je odvolací soud vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl.
12. Při promítnutí popsaných obecných zásad do projednávané trestní věci lze především konstatovat, že odvolací soud poté, co shledal dokazování provedené nalézacím soudem za dostatečné pro spravedlivé rozhodnutí o podané obžalobě a nedospěl ani k závěru, že by se soud prvního stupně dostatečně logickým a správným způsobem nevypořádal s obsahem všech důkazů, které ve věci provedl, nemohl shledat důvodnou ani polemiku obžalovaného [REDAKCE] s hodnotícími úvahami nalézacího soudu, s jím učiněnými skutkovými závěry.
13. Odvolací soud především v podrobnostech plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které je při popisu hodnotících úvah nalézacího soudu dostatečně podrobné, prakticky vyčerpávající a ve všech zásadních směrech správné, podložené obsahem ve věci provedených důkazů.
14. Okresnímu soudu nelze činit výtky, jestliže za podklad svého rozhodnutí o vině obžalovaného [REDAKCE] vzal především svědeckou výpověď [REDAKCE]. Výpověď tohoto svědka před okresním soudem byla z hlediska obhajoby obžalovaného [REDAKCE] poměrně tristní. Okresní soud podrobně okolnosti podání této svědecké výpovědi rozvedl v odůvodnění napadeného rozsudku a odvolací soud se plně ztotožňuje s jeho závěry v tom směru, že nemůže obstát obhajoba obžalovaného, který [REDAKCE] líčí jako osobu, jež má dostatečné zkušenosti s podnikáním, s vedením účetnictví, právním postavením společnosti s ručením omezeným. Opak je pravdou a závěry okresního soudu, na základě kterých vzal obhajobu

obžalovaného za vyvrácenou, považuje odvolací soud za zcela správné. Nejde přitom jenom o výpověď [REDAKCE], ale i o další provedené důkazy, které potvrzují správnost závěrů okresního soudu, že celkové počínání obžalovaného [REDAKCE] při převedení svých majoritních podílů v obou společnostech na [REDAKCE], instalování [REDAKCE] do funkce jednatele, bylo motivováno snahou zbavit se odpovědnosti za předlužené společnosti, za řešení jejich úpadkového stavu. Pravým motivem je nepochybně ta skutečnost, že pokud by obžalovaný byl jednatelem společnosti v okamžiku, kdy byl na ní prohlášen úpadek nebo byl insolvenční návrh zamítnut pro nedostatek majetku, nemohl by obžalovaný po dobu tří let vykonávat funkci statutárního orgánu nebo jeho člena v obchodní korporaci, jak vyplývá z ust. § 46, § 63 zákona č. 90/2012 Sb, o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisů. Takovýto závěr okresního soudu je podložen důkazy listinné povahy, které svědčí o nedobré ekonomické situaci obou společností v době, kdy došlo ke změně jednatelství, k převodu obchodních podílů společností.

15. Nemůže obstát obhajoba obžalovaného, že on nemohl zasahovat nikterak do další činnosti společností, že nemohl ovlivnit vedení účetnictví, jednání s věřiteli, případné soudní spory, neboť je zřejmé, že obžalovaný si nechal od formálně dosazeného [REDAKCE] udělit generální plné moci, na základě nichž mohl za obě společnosti jednat a také za ně jednal. Evidentně však řešil pouze ty závazky společností, které sám uznal. Pokud jde o závazky jiné, jež jsou uvedeny v popisu skutku, tak obžalovaný převedením společností vytvořil stav, že ohrozil majetková práva věřitelů předmětných společností, neboť ti se měli obracet již na nového jednatele, jenž prakticky nebyl schopen ani ochoten nic řešit a nebyl pro věřitele ani kontaktní. Obžalovaný nadále mohl ovlivňovat chod společností, disponoval i účetními doklady a nic mu prakticky nebránilo, aby případně jednal i s příslušným finančním úřadem. Musel si být velice dobře vědom toho, že [REDAKCE] nic takového řešit nebude, že ani nemá potřebné účetní doklady, nestará se o komunikaci jak s věřiteli, tak s příslušným správcem daně.
16. Obhajoba obžalovaného je naprosto účelová a okresní soud zcela důvodně rozhodl o vině obžalovaného přečinem zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea první a třetí tr. zákoníku.
17. Pokud obžalovaný v podaném odvolání argumentoval ve svůj prospěch rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 5 Tdo 1029/2017, tak odvolací soud je toho názoru, že ve věci řešené Nejvyšším soudem, šlo o jiný skutkový případ a srovnávání se skutkovými okolnostmi projednávané trestní věci není případné. Stejně je tomu, pokud jde o další rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 5 Tdo 1425/2016, které se věnuje zejména skutkové podstatě přečinu podle § 254 odst. 2 alinea první tr. zákoníku.
18. Odvolací soud je naopak toho názoru, že projednávaná trestní věc je analogicky srovnatelná například s případem, který byl Nejvyšším soudem řešen pod sp. zn. 5 Tdo 1379/2015. Z tohoto rozhodnutí vyplývá závěr, že převedení obchodního podílu v obchodní společnosti na tzv. bílého koně bez současného předání účetních dokladů a za situace, kdy společnost má více věřitelů, zpravidla svědčí o existenci subjektivní stránky přečinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea třetí tr. zákoníku.
19. Obžalovaný v projednávaných případech musel vědět, že [REDAKCE] žádné závazky hradit nebude a nebude plnit ani povinnosti vůči správci daně. Obžalovaný nepředal [REDAKCE] účetnictví a současně i věděl, že [REDAKCE] nedisponuje potřebným finančním kapitálem a nemá vůbec zájem s předmětnými společnostmi dále podnikat a ani není schopen činit kroky ke zrušení společností, zahájení insolvenčního řízení.
20. Zjištěnými skutky obžalovaný [REDAKCE] skutečně navodil stav, že účetní knihy předmětných společností vůbec nebyly vedeny a současně jeho jednání směřovalo i k jejich zatajení. Okresní soud v tomto směru důvodně poukázal na rozporné údaje vyplývající z výpovědi obžalovaného, jenž nejdříve tvrdil, že účetnictví společnosti [REDAKCE] bylo předáno

██████████, následně však uvedl, že k předání účetnictví nedošlo a pokud mělo k předání dojít prostřednictvím syna obžalovaného, tak s ohledem na tvrzené odcizení účetnictví z motorového vozidla, které bylo nahlášeno na příslušnou součást policie, nemohlo k předání dojít.

21. Odvolací soud s odkazem na argumentaci rozvedenou podrobně v odůvodnění napadeného rozsudku považuje za správný závěr okresního soudu, pokud obžalovaného ██████████ uznal vinným přečinem podle § 254 odst. 1 alinea první a třetí tr. zákoníku.
22. Přečin podle přečin § 254 odst. 1 alinea první a třetí tr. zákoníku spáchá ten, kdo ohrozí majetková práva jiného nebo včasné a řádné vyměření daně tím, že nevede účetní knihy, zápisy nebo jiné doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku nebo k jejich kontrole, ač je k tomu podle zákona povinen a dále kdo takové účetní knihy, zápisy nebo jiné doklady změní, zničí, poškodí, učiní neupotřebitelnými nebo zatají.
23. Pokud jde o znak objektivní stránky skutkové podstaty tohoto přečinu spočívající v „zatajení“ účetních knih, zápisů nebo jiných dokladů, naplní ho pachatel, který předstírá vůči jiným osobám, zpravidla kontrolním nebo daňovým orgánům, že určité doklady vůbec nemá, anebo je umístí nebo ukryje na takovém místě, kde jsou pro takové orgány, popřípadě pro jiné osoby, nedostupné běžnými prostředky (např. je nepředloží při kontrole nebo je na dotaz kontrolního orgánu zamlčí, resp. uvádí, že je nemá). O zatajení půjde i tehdy, když pachatel uvádí ohledně účetních dokladů rozporné údaje, a vzhledem k tomu není jasné, kde se skutečně nacházejí příslušné účetní knihy, zápisy nebo jiné doklady, zda je toto účetnictví kompletní a zda obsahuje konkrétní důležité doklady vztahující se např. buď k podanému daňovému přiznání a v něm uvedeným údajům, anebo k majetkovým právům jiného, např. pohledávkám věřitelů. Zatajení těchto rozhodných účetních dokladů nemůže být v zásadě vyloučeno ani pouhým nekonkrétním tvrzením pachatele, že účetnictví se nachází na určitém místě, zvláště když bylo později toto tvrzení zase popřeno, resp. shledáno nepravdivým (viz rozhodnutí pod č. 7/2009 Sb. rozh. tr.). Pod pojem „majetková práva jiného“ je třeba zahrnout veškerá práva vztahující se k cizímu majetku, tedy nejen práva věcná (např. vlastnictví k věci), ale i majetková práva vyplývající ze závazkových vztahů, jakož i práva z jiných vztahů, které mají majetkový charakter (např. práva k obchodním podílům v obchodních společnostech a v družstvech, ke vkladu tichého společníka apod.). K naplnění základní skutkové podstaty podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku pak postačí ohrožení majetkových práv jiného, nemusí tedy dojít k jejich skutečnému narušení. Pokud jde o subjektivní stránku posuzovaného přečinu, k jeho spáchání je třeba úmyslné zavinění pachatele (§ 15 tr. zákoníku).
24. Obžalovaný ██████████ nepředal novému nabyvateli a jednateli ██████████, jenž nebyl vážným zájemcem o podnikání, účetnictví předmětných firem V důsledku toho obžalovaný ohrozil majetková práva věřitelů společností, neboť svým jednáním nejen ztížil, ale prakticky znemožnil, aby se právní cestou domohli uspokojení svých pohledávek. Jestliže obchodní společnost nedisponuje účetními doklady, nemůže ani posoudit oprávněnost pohledávek, které vůči ní potencionální věřitelé uplatňují. Taková obchodní společnost není schopna řádně vyvíjet žádnou další činnost ani platit své skutečné závazky, neboť nikdo neví, jaká je vlastně její majetková situace, jaké jsou její pohledávky, závazky, zda zde není stav úpadku.
25. Nelze akceptovat ani tu námitku obžalovaného ██████████, že nebylo prokázáno na jeho straně úmyslné zavinění. To dostatečně vyplývá z rozhodných skutkových zjištění nalézacího soudu. Obžalovaný se formálně bezvadným způsobem zbavil jednatelství a rovněž formálně bezvadným způsobem převedl své obchodní podíly na tzv. bílého koně, jehož instaloval do funkce jednatele, aniž by mu poskytl účetnictví a další potřebnou součinnost pro podnikání nebo pro zahájení insolvenčního řízení, případně součinnost ve vztahu ke správci daně. Prakticky akceptoval stav, že nový jednatel nebude plnit povinnosti vyplývající z postavení takového statutárního orgánu společností.

26. Obžalovaný věděl, že nepředáním účetních dokladů novému nabyvateli obchodního podílu v obchodních společnostech a jejich jednatelech může nejen ohrozit, ale i zcela znemožnit uspokojení pohledávek poškozených věřitelů vůči předmětným společnostem, že v důsledku nečinnosti nového jednatele může i dojít k ohrožení řádného vyměření daně z příjmů právnických osob či daně z přidané hodnoty, přičemž pro takový případ s tím byl srozuměn. Za daných skutkových okolností nevznikají pochybnosti o úmyslném zavinění obžalovaného, o existenci zavinění přinejmenším ve formě nepřímého (eventuálního) úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.
27. Lze dodat, že trest, který byl obžalovanému [REDAKCE] uložen, není rozhodně trestem nezákonným či nepřiměřeně přísným. Okresní soud důvodně aplikoval ve věci ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku o souhrnném trestu. Zejména při rozhodování o druhu trestu přitom výrazně akcentoval okolnosti, které bylo možno hodnotit ve prospěch obžalovaného. S ohledem na rozsah sankcionované sbíhající se trestné činnosti, byl obžalovaný již reálně ohrožen nepodmíněným trestem odnětí svobody. Pokud okresní soud znovu obžalovanému uložil podmíněný trest odnětí svobody ve výměře tří let s maximální přípustnou zkušební dobou za současného vyslovení dohledu a vedle toho uložil peněžitý trest, který oproti dříve uloženému a již zaplacenému trestu zpřísnil o 200 000 Kč a za podmínek ust. § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložil obžalovanému i přiměřený trest zákazu činnosti, tak rozhodně nejde o nikterak výrazné zpřísnění již pravomocně uloženého trestu. Jde o potrestání, které lze v souhrnu akceptovat jako trest, který koresponduje se závažností sankcionované sbíhající se trestné činnosti obžalovaného, zjištěným možností jeho nápravy a rovněž jeho poměrům.
28. Odvolání obžalovaného [REDAKCE] ze všech shora uvedených důvodů neshledal odvolací soud důvodným a jako takové jej podle § 256 tr. řádu zamítl.
29. Naproti tomu důvodným bylo shledáno odvolání státního zástupce. Otázka ukládání trestů podle zákona o trestní odpovědnosti právnických osob má poměrně výrazná úskalí, což potvrdila nyní projednávaná trestní věc. Okresní soud podrobně poukázal na omezenou možnost při výběru odpovídajícího trestu. S jím učiněnými závěry lze plně souhlasit v tom, že z hlediska možných trestů ve smyslu § 15 TOPO přichází v úvahu ukládání toliko peněžitého trestu, případně trestu, k němuž přistoupil okresní soud, tedy uveřejnění rozsudku. Okresní soud i důvodně poukázal na to, že s ohledem na majetkové poměry obou společností lze reálně uvažovat o nedobytnosti peněžitého trestu. Vzhledem k tomu přistoupil k trestu uveřejnění rozsudku podle § 15 odst. 1 písm. i) a § 23 odst. 1, 2 TOPO.
30. Odvolací soud musí konstatovat, že v projednávané věci však nepovažuje za splněné zákonné podmínky pro uložení takového trestu, a to z důvodů, které výstižným způsobem rozvedl v odůvodnění podaného odvolání státního zástupce.
31. Ve smyslu § 23 odst. 1 TOPO může soud uložit trest uveřejnění rozsudku, je-li třeba veřejnost seznámit s odsuzujícím rozsudkem, zejména vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu, anebo vyžaduje-li to zájem na ochraně bezpečnosti lidí nebo majetku, popřípadě společnosti.
32. Ukládání tohoto druhu trestu prakticky přichází v úvahu u trestných činů, které mají rozsáhlejší dopad, týkají se např. významných veřejných zájmů, širšího okruhu obyvatel či širšího okruhu jiných právnických osob, jsou jimi způsobeny rozsáhlejší nebo škodlivější následky, případně jsou s ohledem na svůj charakter a následky monitorovány masovými sdělovacími prostředky a tím pádem potažmo i výraznější částí veřejnosti. V takovýchto případech je na místě seznámit veřejnost s verdiktem, který byl nad právnickou osobu příslušným soudem vynesen.
33. Takto předpokládaný stav v projednávaném případě nejde. Stíhaná trestná činnost, pro kterou byly obě právnické osoby stíhány a odsouzeny, je z hlediska dopadu na veřejnost, případně další podnikatelské subjekty, charakteru méně společensky škodlivého. Jde o trestnou činnost typově

méně závažnější (přečiny se sazbou trestu odnětí svobody až na dvě léta). Nejeví se tak odpovídající uložení trestu uveřejnění rozsudku.

34. Navíc je třeba konstatovat, že i dobytost tohoto druhu trestu je problematická, a to ze stejných důvodů, na které okresní soud poukázal v souvislosti s úvahami o možném ukládání peněžitého trestu. Obě společnosti jsou prakticky nemajetné, není zřejmý subjekt, který by za ně jednal a realizoval povinnost uloženou soudem. Přitom povinnost uveřejnit inzerát v příslušném regionálním periodiku a na internetovém portálu je nepochybně spojena rovněž s vynaložením nemalých finančních nákladů.
35. Je nutno i poznamenat, že text inzerátu, který okresní soud pojal do výroku o uloženém trestu uveřejnění rozsudku, nesplňuje podle názoru odvolacího soudu zcela předpoklady vyplývající z ust. § 23 odst. 2 TOPO, neboť obsahuje jméno obžalovaného [REDACTED], což je v rozporu s tím, že údaje umožňující identifikaci fyzické osoby nebo právnické osoby, která je odlišná od odsouzené právnické osoby, uvedené ve výroku rozsudku a v jeho odůvodnění, musí být před uveřejněním anonymizovány.
36. Odvolací soud s ohledem na shora uvedené akceptoval námitky rozvedené v odvolání státního zástupce a napadený rozsudek ve výrocih o uložených trestech uveřejnění rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu zrušil. Vzhledem k tomu, že v případě obou obžalovaných právnických osob nebyly splněny zákonné podmínky pro upuštění od potrestání, jak je předpokládáno v ustanovení § 46 tr. zákoníku, ztotožnil se odvolací soud s návrhem státního zástupce a znovu ve věci rozhodl tak, že oběma stíhaným právnickým osobám uložil peněžitý trest v nejnižším zákonem přípustném rozsahu 20-ti denních sazeb podle ust. § 68 odst. 1 tr. zákoníku se stanovením nejnižší denní sazby 1 000 Kč podle ust. § 18 odst. 2 TOPO, tedy peněžitě tresty v nejnižší zákonem přípustné výši 20 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí odvolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f

odst. 1, 2 tr.ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice dne 26.10.2022

JUDr. Jiří Trnka v.r.
předseda senátu